

Voldgiftens etablering reguleres af konventionens art. IV, hvorefter parterne kan aftale ad hoc-voldgift og institutionel voldgift. I førstnævnte tilfælde kan parterne bl.a. udpege voldgiftsdommerne eller aftale måden, hvorpå de skal udpeges, bestemme stedet for voldgiften og fastsætte, hvilke procedureregler voldgiftsdommerne skal anvende, jf. art. IV, stk. 1, litra b. Institutionel voldgift indebærer efter art. IV, stk. 1, litra a, at voldgiftsforhandlingerne skal foregå i overensstemmelse med den valgte institutions voldgiftsregler.

Konventionens art. IV, stk. 2-7, indeholder navnlig bestemmelser om udpegnings af voldgiftsdommere, hvis en part undlader at udpege en voldgiftsdommer, eller hvis parterne ikke kan enes om at udpege en voldgiftsdommer, og om voldgiftens organisering, hvis en aftale om ad hoc-voldgift ikke indeholder bestemmelser herom. Bestemmelserne giver bl.a. mulighed for at rette henvendelse til præsidenten for det kompetente handelskammer med henblik på, at denne foretager det fornødne. I Danmark rettes henvendelsen til Den Danske Nationale Komité under Det Internationale Handelskammer. Hvis det ikke er aftalt, hvor voldgiften skal foregå, eller hvis præsidenten for det kompetente handelskammer ikke foretager det fornødne inden 60 dage, kan vedkommende part anmode Den særlige Komité om at foretage det fornødne. Den særlige Komité er etableret ved et tillæg til konventionen og består af to almindelige medlemmer og en formand udpeget af de kontraherende staters handelskamre eller andre institutioner. Ét medlem udpeges af vesteuropæiske stater og ét medlem udpeges af østeuropæiske stater, og formanden udpeges for to år ad gangen på skift af henholdsvis vesteuropæiske og østeuropæiske stater.

Genèvekonventionens art. V regulerer indsigelser mod voldgiftsrettens kompetence. Ifølge art. V, stk. 1, skal indsigelse rejses senest i klageskriftet eller i svarskriftet vedrørende sagens realitet. Opstår spørgsmålet først under voldgiftssagen, skal indsigelsen fremsættes, så snart det spørgsmål, med hensyn til hvilket voldgiftsretten påstås ikke at have kompetence, rejses under voldgiftssagen. Voldgiftsretten kan dog tillade, at indsigelsen fremsættes senere, hvis den sene fremkomst findes undskyldelig. Efter art. V, stk. 2, kan indsigelser, der ikke rejses inden de i stk. 1 anførte frister, ikke senere fremsættes, hverken under voldgiftssagen, under én retssag eller i forbindelse med tvangsfuldbyrdelse. Voldgiftsrettens afgørelse af, om en indsigelse er fremsat for sent, kan dog efterprøves af domstolene.

Voldgiftsrettens lovvalg er reguleret i Genèvekonventionens art. VII. Parterne kan aftale, hvilken lovgivning voldgiftsretten skal anvende ved sagens afgørelse, jf. art. VII, stk. 1. Har parterne ikke truffet en sådan aftale, skal voldgiftsretten anvende den lov, som bestemmes af de lovvalgsregler, voldgiftsretten finder anvendelige. Der skal under alle omstændigheder tages hensyn til kontraktens bestemmelser og til handels sædvaner. Voldgiftsretten skal afgøre sagen efter billighed, hvis parterne har truffet aftale herom og kan gøre det efter den lov, som finder anvendelse på voldgiften, jf. art. VII, stk. 2.

Ifølge Genèvekonventionens art. VIII skal voldgiftskendelsen begrundes, medmindre parterne udtrykkeligt har erklæret, at kendelsen ikke skal begrundes, eller har aftalt en voldgiftsprocedure, hvorefter det ikke er sædvanligt at begrunde kendelser. En part kan dog i sidstnævnte tilfælde inden afslutningen af de mundtlige forhandlinger eller, hvis der ikke er mundtlige forhandlinger, inden kendelsens udfærdigelse fremsætte begæring om, at kendelsen skal begrundes.

Efter Genèvekonventionens art. IX, stk. 1, kan tilsidesættelse i en kontraherende stat af en voldgiftskendelse, som hører under konventionen, kun danne grundlag for at nægte anerkendelse eller fuldbyrdelse i en anden kontraherende stat, hvis tilsidesættelsen er sket i en stat, hvor eller i henhold til hvis lov kendelsen er afsagt, og kun hvis tilsidesættelse er sket af en af visse nærmere angivne nægtelsesgrunde, som svarer til New York-konventionens art. V, stk. 1, litra a-d, jf. herom pkt. 3.1.2.4 ovenfor.

Som det udtrykkeligt fremgår af Genèvekonventionens art. IX, stk. 2, indskrænker art. IX, stk. 1, anvendelsen af New York-konventionens art. V, stk. 1, litra e, mellem stater, der har tiltrådt både New York-konventionen og Genèvekonventionen, til kun at omfatte tilfælde, hvor tilsidesættelse er sket af grunde svarende til New York-konventionens art. V, stk. 1, litra a-d. Baggrunden for denne indskrænkning under Genèvekonventionen er, at New York-konventionens art. V, stk. 1, litra e, giver mulighed for, at en tilsidesættelse efter særlige ugyldighedsgrunde hjemlet i national ret i det land, hvor kendelsen blev afsagt, eller efter hvis ret den er afsagt, tillægges virkning i andre lande. Dette har man ønsket at undgå under Genèvekonventionen.

3.2.1.2. Baggrunden for Europarådsoverenskomsten var, at flere vesteuropæiske lande ikke fandt Genèvekonventionens art. IV om Den særlige Komité hensigtsmæssig mellem lande, der er medlemmer af Europarådet. Som nævnt består Den særlige Komité